

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број: Рех.бр.14/10
Дана 24.10.2011.год.
Београд

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Владимира Месаровића, председника већа, Весне Целетовић Цуцић и Васић Предрага, чланова већа, са записничарем Весном Секулић, у правној ствари подносиоца захтева Ћатовић Мидхада из Београда, Ул. Булевар Михајла Пупина 141/155, у предмету рехабилитације, донео је на рочишту, закљученог дана 24.10.2011.године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за рехабилитацију, који је поднет од стране предлагача Ћатовић Мидхада из Београда, Ул. Булевар Михајла Пупина 141/155рој, као НЕОСНОВАН.

Образложење

Дана 23.06.2008.године, предлагач Ћатовић Мидхад из Београда, Ул. Булевар Михајла Пупина 141/155, поднео је Окружном суду у Београду захтев за рехабилитацију у ком је навео да је он пресудом Окружног суда у Новом Пазару НСК бр. 39/46 од 23.09.1946.године осуђен на укупну казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, а по оптужби да се он у Сјеници, у току 1943.године, ставио у службу немачког окупатора, те да је за њихов рачун вршио обавештајну делатност и да је тако извршио кривично дело из чл.3, тач.10 тадашњег Кривичног Законика. Предлагач је даље навео да он није извршио кривично дело за које је осуђен, да је оптужба била лажна, да је у време суђења имао 16 година, да није ни могао да изврши кривично дело за које је осуђен јер је Сјеница за време другог светског рата била под окупацијом Италије, све до њене капитулације 09.09.1943.године, а тек на крају године под окупацијом Немачке. Даље је навео да је само суђење било нерегуларно и

стаљинистичко, да му бранилац није био додељен иако је имао право на њега, да му пресуда није никада достављена те да се на њу није могао жалити и да никада није признао извршење кривичног дела иако је претпео тортуру од органа тадашње Управе државне безбедности, као и да је несхватљиво да тадашњи президијум Народне Скупштине Републике Србије није увидео да се ради о малолетном лицу у време извршења кривичног дела, те је одбио његову молбу за помиловањем иако га је требао помилovati по службеној дужности.

Предлагач је у свом поднеску од 23.06.2008.године, предложио да суд након разматрања његовог захтева, те прибављених доказа, донесе решење којим се усваја његов захтев за рехабилитацију.

Пред Вишим судом у Београду, на рочишту дана 24.10.2011.године, предлагач, Ћатовић Мидхад је навео да је ухапшен у априлу 1945.године, да је био у притвору 17 месеци и да је потом осуђен. Такође је објаснио да је пред крај рата четири месеца био ангажован у оквиру немачке војне команде као кувар и за чишћење просторија, али да није на било који други начин радио за било коју од окупационих сила, нити је био припадник било каквог покрета колаборациониста. Такође је истакао своју старост у то време, да би желео да се отклони неправда која му је нанесена, да стоје сви разлози за његову рехабилитацију, те да је њему учињена тешка неправда у његових 17 година, за нешто што ни физички није могао да уради. Истакао је да у то време, обзиром на његову старост, као и степен образовања, није ни могао да буде ангажован од стране окупационих сила за било шта друго, сем за оно што је напред навео, да никаквих контаката са немачким официрима Биргиром, Емилом и Клепером није имао, да је познавао Билаловић Браха који је био послужитељ и немачкој команди, као и да никада није био у саставу "9.компаније" и да није учествовао у дејствима те јединице.

Одлучујући о поднетом захтеву, суд је донео решење да се у доказном поступку прочитају писмени докази у списима предмета и то фотокопију извршне пресуде Окружног суда у Новом Пазару, НСК.бр.39/46 од 23.09.1946.године, лични осуђенички лист за осуђеног Ћатовић Мидхада, као и осталу документацију у списима предмета, односно записнике о саслушању Ћатовић Мидхада од стране ОЗН-е, те је по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене доказа, коју је анализирао како сваки понаособ, тако и у њиховој међусобној повезаности, као и на основу резултата целокупног поступка у смислу одредбе члана 8 Закона о парничном поступку („Службени гласник бр.124/5“) у вези члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС бр.25/82 и 48/88 .. и „Службени гласник РС бр. 46/95 и 18/05“), утврдио следеће:

Читањем фотокопије пресуде Окружног суда у Новом Пазару НСК-39/46 од 23.09.1946.године утврђено је да је предлагач Ћатовић Мидхад, оглашен кривим за извршење кривичног дела из чл.3 ст.10 Закона о кривичним делима против народа и државе, као и кривично дело из чл.3 ст.3 Закона о кривичним делима против народа и државе, те да га је суд за напред наведена кривична дела осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци са

принудним радом, конфискацијом целокупне имовине и губитком политичких и грађанских права, сем родитељских, у трајању од две године по издржаној или опроштеној казни.

Читањем личног осуђеничког листа за осуђеника, казненог завода у Нишу, бр.3089 од 30.09.1946.године, утврђено је да осуђеник Ћатовић Мидхад примљен у завод на издржавање казне затвора у трајању од пет година и 6 месеци, 13.10.1946.године, по пресуди Окружног суда у Новом пазару Нск.бр.39/46 од 23.09.1946.године, да му се издржавање казне рачуна од 27.04.1945.године и да је на издржавању казне у заводу био до 14.02.1949.године, када је решењем о условном отпусту бр.11268 од 08.02.1949.године окривљени Ћатовић Мидхад пуштен на условни отпуст.

Читањем и анализом осталих доказа у списима предмета, а најпре записника о саслушањима Мидхада Ћатовића од стране ОЗН-е, утврђено је да је предлагач Ћатовић Мидхад у то време располагао значајним и бројним информацијама и да је веома детаљно и исцрпно описивао догађаје током окупације у Новом Пазару, те да је располагао информацијама о томе који су људи све били укључени у обавештајну активност у корист окупатора и слично, да је и сам присуствовао тајном састанку који је одржан у циљу доношења планова за напад на Пријеполје за време четврте офанзиве, да је познавао све гестаповске официре и да су они у њега имали неограничено поверење и да је располагао информацијама о људима који су радили за гестапо и окупатора. Наиме, суд је при доношењу одлуке имао у виду чињеницу, да је предлагач Ћатовић Мидхад пресудом Окружног суда у Новом Пазару, НСК 39/46 од 23.09.1946.године оглашен кривим за извршење два кривична дела из Закона о кривичним делима против народа и државе, и да је за наведена дела осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци са принудним радом са губитком грађанских и политичких права сем родитељских, у трајању од две године по издржаној или опроштеној казни, а у коју казну му је урачунато и време проведено у привору, те да је напред наведени кривични поступак спроведен у складу са законом и општим принципима кривичног права, уз примену начела контрадикторности и непосредности као и уз поштовање свих грађанских права окривљеног, пре свега права на одбрану окривљеног, обзиром да је окривљени Ћатовић Мидхад несметано изнео своју одбрану у кривичном поступку. У прилог томе недвосмислено говори и чињеница да је окривљени Ћатовић Мидхад пуштен на условни отпуст када су се за то стекли услови, што јасно указује на чињеницу да је суд водио рачуна о правима окривљеног, те да констатација предлагача да се против њега водио "стаљинистички процес" и да је био лишен свих права свакако не стоји.

Суд је, ценећи све напред наведене доказе, закључио да у конкретном случају нису повређена права окривљеног Ћатовић Мидхада у кривичном поступку који се против њега водио пред Окружним судом у Новом Пазару, у предмету НСК 39/46, односно суд није нашао да је Ћатовић Мидхад, судском или административном одлуком лишен из политичких или идеолошких разлога живота, слободе или неких других права, што би био неопходан услов да се захтев за рехабилитацију предлагача Ћатовић Мидхада усвоји, а сходно чл.1

Закона о рехабилитацији (Сл.гласник РС бр.33/06).

Обзиром на све напред наведено, одлучено је као у изреци решења, сходно чл.4 Закона о рехабилитацији.

Записничар:
Секулић Весна с.р.

Председник већа-судија:
Владимир Месаровић с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења, а преко овог суда.